

1
Jura vol tre jurar a deu per testimoni.

No és que Jesús prohibeixi els juraments solenns,
com el d'un cap d'Estat, el d'un diputat el d'un soldat
o el que ^{seuana} ~~espera~~ un tribunal, ^{veritables} ~~per~~ actes de religió
~~propis~~ encaminats a fer veure la importància d'un
acte i que no ~~en juraments~~ que pressament els juraments
que s'interdixe tracta ~~de~~ d'abolir. En aquest Text de Deuwy
que conserva el moviment de la paraula viva, Jesús, ^{o a deca ja no} ~~però~~ ^{ja no}
al que jurava en tals, ^{o no}
~~al~~ al que ~~altres~~ tenen el mal costum de
de prendre el nom de deu en va, heu de llavors molt
corrent entre els hebreus. ~~La paraula de deu a ben part.~~

Creient als jueus que mentre no es estés el nom de
deu ~~el jurament~~ no tenia importància jurar pel bell
o per la terra o per Jerusalem. Jesús els diu de no jurar
de cap manera encara que no s'interdixe el nom de deu. És una
elocució de ben part.

2

Per que parlar a déu per testimoni de les nostres
 converses, com a referència d'una afirmació sense impor-
 tancia? No cal. Ell sempre es present, és, diem veritat
 davant d'ell la diem: si diem mentida davant
 d'ell mentim. ~~El jurament~~ Els jueus juraven pel cel
 o per la terra no atrevint-se a citar el nom de déu. Mes altre
 fem jutjar. Les nostres converses són plenes de molts ~~o~~
~~de~~ arriben a excessos repugnants. Quan ens fems parlar
 de la Platonisme però és un nom que crida el costat de déu, ni
 ha l'excusiva que la vegeu primerament. És el cas - i per me-
 ter-me la cita - els que diuen, per exemple: "Plon més que
 déu", "fa una color de cal déu", així no ho enten ni déu", frases
 que revelen una qualitat d'aspecte ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
~~per~~ la mala qualitat ~~de~~ de l'individu. És igualment de

mal punt el vicí de molts de joves per la salut de la mare, dels fills o de qualsevol familiar. No depen de nosaltres la salut d'ells, sino de deu. No ens h'icist parlar com si possession la salut de la mare, de l'esposa o d'un fill en la taula de joc d'una conversa sense saltar. Només parla així la pautegueria. D'aquestes maneres la paraula que no val res

L'observació de Jesús a aquestes persones que sense com va ni com vosta juren per la salut dels seus familiars, ~~de jure per llur vida o llur cap~~ o es juren la vida o el cap es plena d'ironia. Si no tenim poder - els diríem per fer tornar blanc o negre un cabell de la vostra testa; responeu juren pel vostre cap? Realment, aquests excessos de l'empuixada si no fessin companyia farien rímel, si no era anar del nostre cap ni dels cabells del nostre cap, jurant per la nostra vida o del nostre cap, juren en realitat juren per deu que es (ni) vostre de nostre testa sobre les nostres espatlles. Jurant per la salut dels ~~vostres~~

Jamés o per la vostra es com si ~~la~~ empreyressa
dura vida i la vida, com si depressin: si el que he no es
cert perdin els la salud, gaudi jo la vida o el men
cap. Parlant així poseu en joc ~~el~~ a deu mateix, que
es el que conserva les ~~seu~~ vides de tots, i disposen sense cap
dret dels vostres familiars i de vostres mateixos.

Jesus ens revista a castigar severament el nostre
deprecatge, o no ens dia la paraula l'innocent. El jurament
te un origen basibillim: ~~supra, per part del que en fa es,~~
~~que no es facilment creput~~ ~~el~~ que en fa es ^{tem} ~~espera~~ que se
regiti. ~~El~~ que no dia la veritat; ~~el~~ que l'espera rarament
~~ofereix el home que té al davant i resulta de la~~
ofereix el home que té al davant desconfiant d'ell. ~~El~~
Per això el jurament es un costum de persones mal
educades. Quan es juramen que es mentider i que la paraula del
que jura no té cap valor, ni mereix cap crèdit.

5
Digueu afora més el seu consell de parlar amb
sinceritat i depènca: en romana la sinceritat. "Que
la nostra paraula sigui: si, sí; no, no; i el que
siga d'això se del mal."

La lliçó no pot esser més simple: diguen sí, sí es
sí; diguen no, si es no. Que la nostra paraula
tingui el valor d'una paraula d'home, el sí el
valor de sí; el no el valor de no. La insinceritat és
tan incòmoda com la mentida. Com la mentida, la
insinceritat ve del de la malícia interior. Amb la
mentida i la ^{dissimulació} ~~insinceritat~~ no hi ha vida social correcta.
No s'opren avaris de la veritat. La dissimulació només
es honesta quan té per objecte evitar un escàndol, salvar
el bon renom d'una persona: car una dona es llista quan

es guiada per la veritat.

Però l'obliga a ser sincer, de la
la veritat al prohibir si volem que la veritat
sigui governada per la veritat. La reserva mental
pot induir a error. El P. Baudet ~~ha~~
(les evangèliques) diu molt justament que els
ells no ensenyen pas els nostres pens, en parlar-los, i
els pens no ensenyen pas llurs marxa al, ells
s'entenen i a l'entornament.

De la sinceritat
del llenguatge